

Lectură apostolică la Duminica II din Postul Mare (Evrei 1, 10 - 2, 3) (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες](#) / [Românesc](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Arhimandrit Ioil Konstantaros

Mari adevăruri dogmatice ne descoperă Sfântul Duh prin Apostolul Pavel, iar în același timp ne atrage atenția necesară pentru a nu ne abate din drumul nostru drept și în consecință să primim „dreapta răsplătire”.

Primul adevăr de bază este măreția incomparabilă a Domnului nostru Iisus Hristos față de îngerii. Hristos este „Cel prin Care toate s-au făcut” – așa cum atât de semnificativ mărturisim și în Sfântul Simbol al Credinței noastre. Este Unul-Născut, Fiul lui Dumnezeu, „Cel deoființă cu Tatăl”, Care a creat toate din nimic; atât cele văzute (cele pe care le privim și continuu le descoperim), cât și cele nevăzute pe care le „sesizăm” și le trăim prin Dreapta noastră Credință, cum este de pildă întreaga lume a oștirilor îngerești.

Desigur că, practic, aceasta înseamnă că noi credincioșii nu trebuie să ne temem de absolut nimic în viața noastră, ci să luăm curaj și putere din dumnezeiasca putere a Domnului nostru și să ne continuăm calea noastră de nevoință. Și, așa cum este firesc, noi știm că toate făpturile se vor învechi odată și se vor schimba, Domnul însă va rămâne totdeauna viu în veci, iar împărăția Lui nu va cunoaște niciodată sfârșitul. „Și iarăși va să vie cu slavă să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit”.

De asemenea, un alt mare adevăr dogmatic la care medităm în lectura noastră apostolică este despre cum sfinții îngeri, care sunt făpturi ale lui Dumnezeu, [περισσότερα...](#)